

S-au împlinit 2 secole de la nașterea marelui scriitor rus, Feodor Mihailovici Dostoievski

Marele scriitor rus, Feodor Mihailovici Dostoievski, a cărui operă a influențat decisiv literatura, filosofia, psihologia și teologia secolului 20, s-a născut la Moscova în urmă cu două secole, în data de 11 noiembrie 1821.

Dostoievski provenea dintr-o familie lituaniană. Bunicul său patern a fost preot, tatăl, medic militar, iar mama era dintr-o familie de negustori. În familia lui Feodor s-au născut 8 copii.

Marele scriitor a absolvit un institut de inginerie militară și a lucrat ca inginer proiectant. A publicat primul său roman la vârsta de 25 de ani, în 1846: „Oameni sărmani”.

Feodor Dostoievski a fost arestat și închis în 1849 pentru activități antistatale împotriva țarului Nicolae I, iar la 16 noiembrie același an, a fost condamnat la patru ani de muncă silnică în Siberia pentru legăturile cu un grup de intelectuali liberali, din Cercul Petrașevski.

A redescoperit ortodoxia în detenție

Anii de detenție au avut importante consecințe asupra sănătății scriitorului, însă tot

În acea perioadă, în plan spiritual, a redescoperit ortodoxia, componentă care avea să își pună amprenta asupra întregii sale opere.

„Feodor Mihailovici Dostoievski a crescut în atmosfera Ortodoxiei, studiind profund Sfânta Scriptură, mai ales în perioada deportării în Siberia. Grăuntele lui spiritual, sădit într-un trup plăpând, a crescut, transformându-i trupul bolnăvicios în purtătorul unuia dintre cele mai bogate tezaure pe care le-a produs pământul rus, chiar european”, remarca părintele profesor Gheorghe Holbea într-un interviu acordat pentru Ziarul Lumina.

„Pioasa-i mamă i-a trezit tot fondul sufletesc cu care a venit în lumea aceasta, închisoarea i-a alimentat și i-a desăvârșit acest arbust spiritual, iar societatea imorală din timpul său, cucerită de socialismul ateu și de indiferentism, l-a oțelit și mai mult în lupta contra a tot ceea ce era incompatibil cu ființa sa sufletească, ce simțea un fior mistic în fața dumnezeirii, către care magnetic era îndreptată spre slujire”, spunea Ștefan Dobra, citat de părintele Holbea în interviul amintit.

Opera sa se naște și crește în atmosfera duhovnicească a mișcării filocalice din secolele al XVII-lea – al XVIII-lea, când apar și primele ediții ale Filocaliei în limba slavonă”, a mai precizat părintele profesor.

Pr. Gheorghe Holbea a susținut recent o conferință despre „Dimensiunea Filocalică a operei lui Dostoievski”. Vezi video.

Când a fost eliberat, Dostoievski s-a înrolat ca soldat, iar apoi a lucrat ca scriitor și jurnalist.

S-a căsătorit cu Maria Dmitrievna Isaeva, în 1859. După 1864, an în care a murit soția sa, scriitorul a suferit o perioadă de depresie accentuată, începând să participe la jocuri de noroc de pe urma cărora avea să acumuleze și datorii uriașe. A urmat o perioadă de călătorii în Occident, iar în 1867 s-a căsătorit cu Anna Snitkina, o stenografă de doar 20 de ani, cu care a avut patru copii.

În intervalul 1846-1866, a publicat o serie de romane și nuvele precum „Amintiri din casa morților” (1862) sau „Însemnări din subterană” (1864).

În 1866 a apărut celebrul roman „Crimă și pedeapsă”, care are în centru tema obținerii salvării prin suferință. Trei ani mai târziu, în 1869, a publicat un alt roman de renume mondial, „Idiotul”, care îl are în centru pe prințul Lev Nikolaevici Mîșkin, un personaj considerat mai puțin obișnuit de către celelalte, din cauza sincerității și a bunătății lui exagerate și numit „idiot” din cauza bolii de care suferea, epilepsia. Autorul a reușit să creeze un personaj atât de complex, încât evoluția sa a fost

adesea comparată cu cea a lui Iisus Hristos.

„Frații Karamazov” (1880), considerat de Sigmund Freud „cel mai impozant roman scris vreodată” are o puternică încărcătură religioasă fiind un tablou complex al epocii în care trăia el, surprinzând problemele filosofice, morale și religioase ale existenței lui Dumnezeu, și ilustrând teme precum ispășirea păcatelor prin suferință, necesitatea absolută a existenței unei forțe morale în interiorul unui univers irațional și de neînțeles, lupta eternă dintre bine și rău, valoarea supremă a libertății individuale etc.

Dostoievski și-a petrecut ultimii ani de viață în stațiunea Staraya Russa, care era aproape de Sankt Petersburg. A murit la 9 februarie 1881 și a fost înmormântat în cimitirul Tihvin, lângă Mănăstirea Alexandr Nevski din Sankt Petersburg.

În semn de omagiu față de marele scriitor, la 12 noiembrie 1971, la Sankt Petersburg, a fost deschis și Muzeul Dostoievski în apartamentul în care el a scris ultimele romane. La 30 decembrie 1991, s-a inaugurat, în Sankt Petersburg, stația de metrou care poartă numele marelui scriitor, Dostoyevskaya metro station, iar la 19 iunie 2010, o stație cu același nume a fost deschisă și în Moscova.

Basilica.ro